

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKA CENTRALNA BANKA**MNENJE EVROPSKE CENTRALNE BANKE**

z dne 4. februarja 2015

o pregledu poslanstva in organizacije Evropskega odbora za sistemska tveganja

(CON/2015/4)

(2015/C 192/01)

Uvod in pravna podlaga

Evropska komisija je 8. avgusta 2014 sprejela poročilo o poslanstvu in organizaciji Evropskega odbora za sistemska tveganja (ESRB) ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: poročilo Komisije).

Pristojnost Evropske centralne banke (ECB), da Evropskemu parlamentu in Svetu poda mnenje o poročilu Komisije, temelji na členu 20 Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in členu 8 Uredbe Sveta (EU) št. 1096/2010 ⁽³⁾. V skladu s prvim odstavkom člena 17.5 Poslovnika Evropske centralne banke je to mnenje sprejel Svet ECB.

Splošne pripombe

Poročilo Komisije vsebuje pregled poslanstva in organizacije ESRB, kot je zahtevano v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in členom 8 Uredbe (EU) št. 1096/2010. ECB v splošnem podpira ugotovitve iz poročila Komisije.

ECB trenutno meni, da niso potrebne daljnosežne spremembe pravnega okvira ESRB. Obdobje pregleda je bilo razmerna kratko in ECB meni, da ESRB, gledano v celoti, dobro deluje. Ne glede na to bi nekaj tehničnih prilagoditev operativnega okvira ESRB izboljšalo njegovo učinkovitost in okrepilo njegov prispevek k preprečevanju in zmanjšanju sistemskih tveganj za finančno stabilnost, ki izvirajo iz dogajanja v okviru finančnega sistema. Evropski parlament, Svet in Komisija bi jih morali proučiti, ko ocenjujejo potrebe po konkretnih zakonodajnih predlogih ⁽⁴⁾. V zvezi s tem bo ECB po tem, ko bo Komisija predložila konkretne zakonodajne predloge, podala svoje mnenje v skladu s pristojnostmi, ki jih ima na podlagi pogođb.

Posebne pripombe**1. Podpora, ki jo ECB zagotavlja Evropskemu odboru za sistemska tveganja****1.1 Povezava med makrobonitetnim nadzorom ESRB v Evropski uniji ter nalogami in pristojnostmi ECB v zvezi z denarno politiko, finančno stabilnostjo in bančnim nadzorom**

ESRB je bil leta 2010 ustanovljen za izvajanje makrobonitetnega nadzora v Uniji. V skladu s členom 127(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije je poglobitveni cilj ECB ohranjanje stabilnosti cen, v skladu s katerim ECB opredeli in izvaja denarno politiko za euroobmočje. Poleg tega v skladu s členom 127(5) Pogodbe Evropski sistem centralnih bank (ESCB) prispeva k nemotenemu vodenju politik glede stabilnosti finančnega sistema. Te politike so opredeljene in se izvajajo na podlagi ustreznih nizov makroekonomskih in makrofinančnih spremenljivk in analiz.

⁽¹⁾ COM(2014) 508 final.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1096/2010 z dne 17. novembra 2010 o dodelitvi posebnih nalog Evropski centralni banki v zvezi z delovanjem Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 162).

⁽⁴⁾ Člen 20 Uredbe (EU) št. 1092/2010.

ESRB lahko od ustanovitve naprej uporablja makroekonomsko, finančno in denarno strokovno znanje in izkušnje vseh centralnih bank ESCB, zlasti na področjih spremljanja finančne stabilnosti, makroekonomskih analiz, analiz tržnih razmer in tržnih infrastruktur ter pri zbiranju statističnih informacij. Poleg tega ima ESRB koristi od sinergije glede strokovnega znanja in izkušenj, virov in infrastrukture v okviru obstoječih dejavnosti ESCB.

Dejavnosti, ki jih ECB izvaja v podporo ESRB, ne vplivajo na institucionalno, funkcionalno in finančno neodvisnost ECB niti na izvajanje nalog ESCB na podlagi Pogodbe in Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. ECB ohranja dobro izhodišče za nadaljnje zagotavljanje analitične, statistične, finančne in administrativne podpore ESRB v skladu z obstoječimi ureditvami, zlasti na podlagi Uredbe (EU) št. 1096/2010. V zvezi s predlogom, ki ga je vložilo več déležnikov v posvetovalnem postopku Komisije, da bi okrepili avtonomijo ESRB ⁽¹⁾, ECB meni, da je treba poiskati ustrezno ravnovesje, saj bi bila neupravičena stopnja avtonomije nezdržljiva z nadaljnjim opiranjem ESRB na ugled ter strokovno znanje in izkušnje ECB ⁽²⁾.

1.2 Predsednik splošnega odbora ESRB

ECB podpira predlog Komisije, da je predsednik ECB hkrati tudi predsednik splošnega odbora ESRB. Centralne banke imajo zaradi svoje odgovornosti za stabilnost finančnega sistema, analitičnega strokovnega znanja in izkušenj ter informacij, ki jih imajo o realnem gospodarstvu, finančnih trgih in tržnih infrastrukturah, pomembno vlogo pri makrobonitetni politiki. ECB nudi ESRB zlasti analitično, statistično, upravno in logistično podporo ter zagotavlja tesno sodelovanje na tehnični ravni z navzkrižnim zastopanjem v svetovalnem tehničnem odboru ESRB in Odboru za finančno stabilnost v ECB.

Udeležba guvernerjev vseh centralnih bank ESCB v splošnem odboru ESRB in to, da temu odboru v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 predseduje predsednik ECB, poudarjata pomen vloge centralnih bank pri delovanju ESRB. Vloga predsednika ECB kot predsednika splošnega odbora ESRB zato ne bi smela biti spremenjena.

Pomembno je, da bi moral biti predsednik ECB do konca leta 2015 znova imenovan za predsednika splošnega odbora ESRB, saj se v Uredbi (EU) št. 1092/2010 izrecno določa omejitev mandata ⁽³⁾. Zato bi moral biti zakonodajni predlog, ki določa postopek za imenovanje predsednika, pripravljen in sprejet v prvi polovici leta 2015.

2. Organizacija ESRB

2.1 Pregled sestave splošnega odbora ESRB

ECB v zvezi s predlogom Komisije za racionalizacijo in zmanjšanje velikosti splošnega odbora ESRB ⁽⁴⁾ meni, da so možnosti za zmanjšanje števila članov zelo omejene. ECB namreč meni, da bi morali v splošnem odboru sodelovati vsi, ki odločajo o makrobonitetnih ukrepih. V splošni odbor bi morali biti, zaradi njihove osrednje vloge pri makrobonitetni politiki, vključeni predstavniki vseh centralnih bank ESCB in nacionalnih makrobonitetnih organov, če se razlikujejo od centralnih bank, čeprav ne bi nujno imeli glasovalne pravice. Poleg tega bi bilo koristno, da bi bil v splošnem odboru zastopan enotni mehanizem nadzora (EMN), in sicer brez glasovalne pravice, tj. na enak način, kot so zdaj zastopani nacionalni nadzorniki.

2.2 Pregled sestave in nalog usmerjevalnega odbora

ECB soglaša s predlogom Komisije za okrepitev vloge usmerjevalnega odbora. Na primer, usmerjevalni odbor bi lahko deloval kot forum za izmenjavo informacij o načrtovanih makrobonitetnih ukrepih, preden je ESRB z njimi uradno seznanjen, pri čemer bi bila zagotovljena vključenost vseh zadevnih makrobonitetnih organov. Takšni makrobonitetni organi bi bili lahko na seje usmerjevalnega odbora povabljeni kot priložnostni udeleženci. S tem bi ECB še pred sprejetjem makrobonitetnih ukrepov dobila možnost razpravljanja, zlasti z državami članicami zunaj euroobmočja, o morebitnih učinkih prelitja in škodljivih vplivih. Poleg tega bi usmerjevalni odbor lahko zavzel bolj proaktiven in v prihodnost usmerjen pristop pri določanju prednostnih nalog za delo splošnega odbora in pri opredeljevanju ključnih vprašanj politike v obliki delovnega programa. Usmerjevalni odbor mora pri izvajanju teh nalog zagotavljati transparentnost delovanja v razmerju do splošnega odbora. Okrepljena vloga usmerjevalnega odbora nikakor ne bi smela ogroziti vloge splošnega odbora kot edinega organa odločanja ESRB. Nazadnje, ECB meni, da je koristno, da je EMN zastopan v usmerjevalnem odboru.

⁽¹⁾ Glej poročilo Komisije, oddelek 3.2.1.

⁽²⁾ Glej poročilo Komisije, oddelek 3.2.1.

⁽³⁾ Glej člen 5(1) Uredbe (EU) št. 1092/2010.

⁽⁴⁾ Glej poročilo Komisije, oddelek 4.

2.3 Druge podstrukture (svetovalni tehnični odbor in svetovalni znanstveni odbor)

ESRB je v podporo svojemu analitičnemu delu vzpostavil različne podstrukture. Svetovalni tehnični odbor prispeva k delu ESRB na več področjih⁽¹⁾. Svetovalni znanstveni odbor prispeva bolj inovativen, zunanji in znanstveni pogled na delo ESRB. ECB meni, da niso potrebne daljnosežne spremembe sestave ali strukture teh odborov. Komisija predlaga izboljšave na nekaterih področjih, tj. v zvezi z velikostjo svetovalnega tehničnega odbora, prepoznavnostjo dela svetovalnega znanstvenega odbora in tesnejšo povezanostjo svetovalnega znanstvenega odbora z delom ESRB na splošno⁽²⁾. ECB meni, da bi morala kakršna koli sprememba velikosti svetovalnega tehničnega odbora odraziti spremembe sestave splošnega odbora. Prepoznavnost svetovalnega znanstvenega odbora bi se lahko izboljšala tudi z obravnavanjem prednostnih vprašanj, kot jih opredelita splošni odbor in usmerjevalni odbor, če svetovalni znanstveni odbor ob tem obdrži možnost analize vprašanj na svojo pobudo.

2.4 Vloga izvršnega direktorja

V poročilu Komisije se predlaga, naj Komisija dodatno prouči možnost oblikovanja vloge izvršnega direktorja s polnim delovnim časom, ki bi bil odgovoren za vsakodnevne dejavnosti ESRB⁽³⁾. Čeprav bi bila takšna organizacijska sprememba lahko koristna⁽⁴⁾, dejstvo, da se bo ESRB še naprej opiral na analitično, statistično, administrativno in logistično podporo ECB, pomeni, da je treba ohranjati opazno vlogo ECB v organih odločanja ESRB. V ta namen bi moralo biti imenovanje izvršnega direktorja ESRB uravnoteženo s stalno določitvijo predsednika ECB za predsedujočega splošnemu odboru po uradni dolžnosti⁽⁵⁾. ECB poleg tega predlaga, da bi bilo treba dodatno pojasniti obseg vloge izvršnega direktorja, na primer z vidika nalog in odgovornosti predsednika in vodje Sekretariata, glede odgovornosti in zahtev poročanja ter zunanjega zastopanja ESRB.

3. Nabor instrumentov ESRB

3.1 Instrumenti za komuniciranje (vključno z dopisi in izjavami za javnost)

ECB meni, da so potrebna dodatna pojasnila v zvezi s predlogom za širitev nabora instrumentov ESRB⁽⁶⁾. Komisija predlaga, da se zdajšnji nabor instrumentov, ki vključuje opozorila in priporočila kot glavna instrumenta za komuniciranje, razširi z izvajanjem „mehkejših pooblastil“. Na primer, v poročilu Komisije se omenja objava dopisov ali izjav kot sredstvo za izboljšanje prožnosti funkcije zgodnjega opozarjanja, preden bi bilo izdano kakršno koli formalno opozorilo ali priporočilo. ECB podpira tak pristop, ki naj bi ESRB omogočil opozarjanje na nekatera tveganja v zgodnji fazi in ob tem morda celo ne bi bilo potrebno uradno opozorilo.

3.2 Sodelovanje ESRB v zakonodajnem postopku Unije

ECB opozarja, da je več udeležencev posvetovanja pri Komisiji, kakor tudi druga poročila o isti zadevi⁽⁷⁾, predlagalo, da bi moral ESRB tako ali drugače sodelovati v zakonodajnem postopku Unije. Pomembno je poudariti, da zakonodajne postopke Unije urejajo ustrezne določbe Pogodbe. Poleg tega Uredba (EU) št. 1092/2010 že določa podlago, v skladu s katero lahko ESRB izdaja priporočila Komisiji v zvezi z ustrežno zakonodajo Unije⁽⁸⁾.

Za razpravo o pobudah v zvezi s politikami Unije bi bilo seveda dragoceno strokovno znanje in izkušnje ESRB na področju finančne stabilnosti. ECB meni, da lahko ESRB v skladu z zgoraj navedenimi ugotovitvami o proaktivni strategiji komuniciranja poda svoj prispevek v zakonodajnem postopku, na primer tako, da Komisiji izpostavi tista področja, na katerih bi bil morda potrebno zakonodajno ukrepanje v prihodnosti. Druga možnost za vključitev bi bilo lahko sodelovanje ESRB v javnih posvetovanjih, ki jih organizira Komisija. Ob tem ECB meni, da ni potrebe po vzpostavitvi formalne vloge ESRB v zakonodajnem postopku Unije zunaj okvira, ki je že določen v Uredbi (EU) št. 1092/2010.

⁽¹⁾ Glej naloge in pristojnosti svetovalnega tehničnega odbora, objavljena na spletni strani ESRB.

⁽²⁾ Glej *Commission Staff Working Document accompanying the document Report to the European Parliament and the Council on the mission and organisation of the European Systemic Risk Board (ESRB)*, str. 16.

⁽³⁾ Glej poročilo Komisije, oddelek 3.2.1.

⁽⁴⁾ Zlasti s prispevanjem k izboljšanju prepoznavnosti ESRB in poenostavitvijo vsakodnevnega odločanja v ESRB.

⁽⁵⁾ Kot je priporočeno v odstavku 1.2 tega mnenja.

⁽⁶⁾ Glej poročilo Komisije, oddelek 3.2.3.

⁽⁷⁾ Glej Resolucijo Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2014 s priporočili Komisiji o pregledu Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) (2013/2166(INL)).

⁽⁸⁾ Glej člen 16(2) Uredbe (EU) št. 1092/2010.

4. Dostop ESRB do informacij

4.1 Zagotavljanje statistične podpore ECB Evropskemu odboru za sistemska tveganja

ECB glede na svoje izkušnje v obdobju pregleda ocenjuje, da je sedanji okvir za zagotavljanje podatkov Evropskemu odboru za sistemska tveganja primeren, in potrjuje, da Sekretariat ESRB in evropski nadzorni organi tesno sodelujejo. Kljub temu bi bilo mogoče izboljšati postopke v zvezi z izmenjavo informacij.

ECB v okviru izvajanja statistične podpore ESRB zagotavlja, da je bilo redno poročanje po začetnih zahtevah za agregirane podatke, določenih v Sklepu ESRB/2011/6 ⁽¹⁾, opravljeno pravočasno in z visokokakovostnimi podatki. Sklep ESRB/2011/6 je bil sprejet na podlagi ključnega prispevka skupine predstavnikov Sekretariata ESRB, ECB in evropskih nadzornih organov, ki je obravnavala potrebe ESRB po statističnih podatkih ⁽²⁾. Ti podatki se uporabljajo v rednih poročilih splošnega odbora ESRB in svetovalnega tehničnega odbora ter zlasti v prikazu tveganja, ki ga pripravi ESRB in se od septembra 2012 objavlja četrtno.

4.2 Splošni postopki za dostop do podatkov

ECB bi podprla tudi racionalizacijo postopkov za dostop do podatkov, kadar so podatki pri evropskih ali nacionalnih organih že dostopni in je treba le podrobneje določiti vsebino, obliko in pravice dostopa do takšnih podatkov. Kljub temu bi moral postopek zadevnim institucijam ali organom (npr. evropskim nadzornim organom, nacionalnim organom ali ESCB) omogočati, da preverijo, ali se upoštevajo kakršne koli preostale omejitve, kot na primer razširjanje podatkov. Nasprotno pa bi bil obstoječi glasovalni postopek splošnega odbora ESRB še vedno ustrezen v vseh primerih, kadar podatki niso na voljo, in se zato začnejo izvirne priložnostne raziskave, v okviru katerih se zberejo podatki od finančnega sektorja.

4.3 Dostop ESRB do neagregiranih podatkov

Statistične potrebe ESRB so se od njegove ustanovitve pretežno zadovoljevale s priložnostnimi zahtevami, ki so se nanašale tako na agregirane podatke kot na zadevno podjetje. Vendar so postopki zbiranja, obdelave in razširjanja takšnih podatkov zahtevni in dolgotrajni, kar vpliva tudi na časovni potek poznejšega analitičnega dela. Ob upoštevanju pomembnega dopolnjevanja agregiranih podatkov in podatkov na ravni podjetja za makrobonitetno analizo in oblikovanje politike je treba sedanji omejevalni okvir za pridobivanje ustreznih informacij znova proučiti. Natančneje, člen 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010 omejuje zmožnost ESRB (prek njegovega Sekretariata in podporne statistične in analitične funkcije ECB) za pravočasno in ustrezno pridobivanje posamičnih podatkov na ravni podjetja za namene makrobonitetne analize. Za obravnavanje teh omejitev je bilo treba uvesti zahtevne postopke. Ti so lahko deloma pretirani, saj lahko podjetja dejansko objavijo nekatere podatke na ravni podjetja, na primer posamične podatke iz računovodskih izkazov bank, ki kotirajo na borzi, ki se trenutno pošljejo v „temno sobo“, ki jo upravlja Sekretariat ESRB.

ECB zato močno podpira pregled člena 15 Uredbe (EU) št. 1092/2010, da se postopki za zagotavljanje posamičnih podatkov na ravni podjetja bolj prilagodijo potrebam ESRB in so manj omejevalni, in sicer z razlikovanjem med občutljivimi podatki (npr. o medsebojni povezanosti) in zagotavljanjem ustreznega varstva zaupnosti.

ECB predlaga razlikovanje, podobno tistemu, ki ga je uvedel Odbor za finančno stabilnost ⁽³⁾, med „agregiranimi podatki institucije“ (*institution-to-aggregate*), tj. kadar institucija poroča o svoji skupni izpostavljenosti, na primer z bilanco in izkazom uspeha, ali v razmerju do različnih kategorij udeležencev (npr. bank ali vladnih agencij), ki so razvrščeni na podlagi dejavnikov tveganja, in med podatki „institucija instituciji“ (*institution-to-institution*), tj. kadar institucije poročajo o dvostranski izpostavljenosti. Čeprav so lahko v obeh primerih zajeti zaupni in občutljivi podatki in sta zato nujna varstvo zaupnosti in skrbna obravnava posamičnih primerov, se bo kategorija podatkov „institucija instituciji“ v mnogo primerih izkazala za bolj občutljivo in bi zato morala zanjo veljati omejitev v skladu s sedanjim postopkom. Nasprotno pa lahko za kategorijo „agregiranih podatkov institucije“ velja poenostavljen postopek, brez poseganja v pravico zahtevati strožjo obravnavo v posebnih primerih, kadar je to utemeljeno zaradi občutljivosti zadevnih podatkov. Kadar agregirani podatki zaradi omejevalnih dejavnikov in povezanih tveganj niso primerni za analitične namene, so distribucijski ukrepi ključni in zahtevajo več razčlenjenosti. Upoštevati je tudi treba, da se večino podatkov poroča več tednov ali celo mesecev po referenčnem obdobju in da zato sčasoma izgubljajo svojo občutljivost.

⁽¹⁾ Sklep ESRB/2011/6 z dne 21. septembra 2011 o zagotavljanju in zbiranju informacij za makrobonitetni nadzor nad finančnim sistemom v Uniji (UL C 302, 13.10.2011, str. 3).

⁽²⁾ Podrobnejši podatki o delu, ki je bilo opravljeno za pripravo, razvoj, izvedbo in upravljanje začetnega niza statističnih in nadzorniških informacij, potrebnih za podporo ESRB, so predstavljeni v delu Israel, J.-M., Sandars, P., Schubert, A. in Fischer, B. (2013), *Statistics and Indicators for Financial Stability Analysis and Policy*, Occasional Paper Series, št. 145, ECB, Frankfurt na Majni, april 2013.

⁽³⁾ Glej Odbor za finančno stabilnost, *Consultation Paper, Understanding Financial Linkages: A Common Data Template for Global Systemically Important Banks*, 6. oktober 2011.

Splošni odbor ESRB bi lahko uvedel postopke za izmenjavo takšnih „agregiranih podatkov institucije“ in podatkov na ravni podjetja v splošnem pravnem okviru, ki ureja izmenjavo takšnih informacij. ECB ima ustrezne postopke za varovanje zelo zaupnih podatkov in se lahko v zvezi s tem opre na svoje bogate izkušnje⁽¹⁾.

4.4 Zahteve glede nadzorniškega poročanja

Nazadnje ECB evropskim nadzornim organom priporoča, naj pri odločanju o novih ali spremenjenih zahtevah glede nadzorniškega poročanja ustrezno upoštevajo potrebe ESRB, da bi se bolje odrazile potrebe makrobonitetnih analiz. ECB že upošteva zahteve ESRB glede podatkov za tekoča pripravljalna dela pri novih ali izboljšanih statističnih podatkih, in sicer v okviru svojega proučevanja stroškov in koristi, kar je enako oceni učinka, ki jo pripravi Komisija.

5. Sodelovanje med ESRB in enotnim mehanizmom nadzora (EMN)

5.1 Zastopanost EMN v strukturah ESRB

Ko je bila sprejeta ureditev upravljanja ESRB, bančna unija še ni bila vzpostavljena. Da bi se upoštevale spremembe v okviru Evropskega sistema finančnega nadzora, vključno z vzpostavitvijo EMN, bi morala Uredba (EU) št. 1092/2010 izrecno določiti zastopanost EMN v splošnem odboru ESRB⁽²⁾. Kot je bilo ugotovljeno, bi morala biti določena tudi zastopanost EMN v usmerjevalnem odboru⁽³⁾. Nazadnje bi bila koristna tudi zastopanost EMN v svetovalnem tehničnem odboru.

5.2 Vloga ESRB pri uporabi makrobonitetnih orodij v EMN

Treba je opozoriti, da Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013⁽⁴⁾ Evropski centralni banki izrecno podeljuje odgovornosti glede politike in pooblastila na makrobonitetnem področju⁽⁵⁾, kar bo izvajala v odnosu do večine članov ESRB. V ta namen morajo nacionalni organi obveščati ECB o makrobonitetnih ukrepih, ki jih nameravajo izvajati. Na drugi strani lahko ECB, če meni, da je to potrebno, izrazi strožje zahteve.

ESRB je marca 2014 objavil poglobljeno poročilo o makrobonitetni politiki v bančnem sektorju⁽⁶⁾. V poročilu je navedeno, da bo ESRB deloval kot osrednje stičišče za zbiranje in širitev informacij o ukrepih makrobonitetne politike v Uniji. ESRB je že priporočil, da bi morali makrobonitetni organi med seboj sodelovati in si izmenjevati informacije tudi na čezmejni podlagi, zlasti z obveščanjem ESRB o ukrepih za odpravljanje sistemskih tveganj na nacionalni ravni⁽⁷⁾. Poleg tega je ESRB priporočil, da bi morali makrobonitetni organi, brez poseganja v ustrezne določbe zakonodaje Unije, pred uporabo makrobonitetnih instrumentov na nacionalni ravni o tem obveščati ESRB, če je mogoče pričakovati precejšnje čezmejne učinke v drugih državah članicah ali na enotnem trgu⁽⁸⁾.

Ključno je, da se makrobonitetni nadzor izvaja tako, da se upoštevajo vloga in funkcije ECB na makrobonitetnem področju⁽⁹⁾. Podvajanju dela se je mogoče izogniti z jasnimi razlikovanjem med nalogami in odgovornostmi ECB in ESRB. Na tej podlagi je zaželeno, da splošni odbor ESRB in ustrezni organi odločanja ECB določijo jasna pravila za izmenjavo informacij in ukrepanju na podlagi priporočil ESRB.

⁽¹⁾ Zlasti za podatke, zbrane v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 8), velja zaščitni ukrep iz člena 8 te uredbe in zagotavlja fizično in logično zaščito zaupnih statističnih informacij.

⁽²⁾ Glej tudi odstavek 2.1 tega mnenja.

⁽³⁾ Glej tudi odstavek 2.2 tega mnenja.

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽⁵⁾ Glej člen 5 Uredbe (EU) št. 1024/2013.

⁽⁶⁾ Glej *Flagship Report on Macro-prudential Policy in the Banking Sector*, na voljo na spletni strani ESRB na naslovu www.esrb.europa.eu

⁽⁷⁾ Glej Priporočilo ESRB/2011/3, priporočilo B4.

⁽⁸⁾ Glej Priporočilo ESRB/2013/1, priporočilo C3.

⁽⁹⁾ Natančneje, Uredba (EU) št. 1024/2013 že določa sklicevanje za oblikovanje sodelovanja med državami EMN in ESRB v zvezi z makrobonitetnimi vprašanji, saj določa, da bodo pristojni nacionalni organi in imenovani organi ter ECB, brez poseganja v pooblastila ESRB, delovali tako, da bodo spoštovali morebitne usklajevalne postopke iz drugih aktov prava Unije, potem ko bodo ravnali po postopku, določenem z Uredbo (EU) št. 1024/2013. Glej uvodno izjavo 24.

5.3 Naslovniki priporočil ESRB

Uredba (EU) št. 1092/2010 trenutno določa potencialno neomejeno število naslovnikov priporočil ESRB ⁽¹⁾. ESRB je že izdal priporočila državam članicam, pristojnim nacionalnim organom, imenovanim nacionalnim organom, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

Uredba (EU) št. 1092/2010 pa je ob tem dokaj omejevalna glede naslovnikov, ki morajo predložiti dokaze o ukrepanju na podlagi priporočil ESRB v skladu z mehanizmom „ukrepaj ali pojasni“ ⁽²⁾. Dejansko morajo le nekateri izmed zgoraj omenjenih naslovnikov poročati o ukrepih, ki so jih sprejeli za izpolnjevanje teh priporočil. Takšni asimetriji se je treba, kolikor je le mogoče, izogniti.

Glede na navedeno bi bilo treba proučiti, ali bi moral pravni okvir zagotavljati, da lahko ESRB v okviru svojih pooblastil izdaja priporočila nacionalnim makrobonitetnim organom in ECB v njeni mikrobonitetni in makrobonitetni nadzorni funkciji ⁽³⁾. Vsekakor vključitev ECB kot potencialnega naslovnika ne bi smela posegati v poglavitni cilj ESCB, ki je ohranjanje stabilnosti cen v skladu s členom 127(1) Pogodbe ⁽⁴⁾. V zvezi s tem bi bilo treba zagotoviti jasno predhodno komuniciranje in izmenjavo informacij med splošnim odborom ESRB in ustreznimi organi odločanja ECB, kot je predlagano zgoraj ⁽⁵⁾.

V Frankfurtu na Majni, 4. februarja 2015

Predsednik ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Glej člen 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010.

⁽²⁾ Glej člen 17(1) Uredbe (EU) št. 1092/2010.

⁽³⁾ Kot je bilo že predlagano v oddelku 2.1.1(a) Priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 18. junija 2014 o smernicah za določanje stopenj proticikličnega blažilnika (UL C 293, 2.9.2014, str. 1).

⁽⁴⁾ Glej Skupina na visoki ravni za pregled ESRB, *Contribution to the Review of the ESRB*, marec 2013.

⁽⁵⁾ Glej odstavek 5.2 tega mnenja.